

N.C.P.G.R.

MEENSEL - KIEZEGEM '44

45^e Jaargang – 3^e Editie – Oktober 2020

Ondanks de coronacrisis en de opgelegde maatregelen door de overheid inzake druk bijgewoone evenementen werden de oorlogsslachtoffers van de tragische augustusdagen van 1944 te Meensel-Kiezezem herdacht met een ingetogen bloemenhulde in beperkte kring

Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden – Meensel-Kiezezem 1944 vzw
Erkenningsnummer **P005656** – Afgiftekantoor Tielt-Winge
Verantwoordelijke uitgever : Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168 3390 Tielt-Winge

Locatie: Museum44 Binkomstraat 1 3391 Meensel-Kiezezem

Openingsuren Museum44: permanent, winter én zomerseizoen

- Woensdag, Donderdag & Vrijdag van 13u tot 17u (laatste toegang om 16u)

- Zaterdag & Zondag van 10u tot 17u (laatste toegang om 16u).

Website : www.museum44.be Vast telefoonnummer: **+32 16 36 50 55**

Wegens coronacrisis reservaties verplicht 48 uur op voorhand: telefonisch 016 36 50 55 of via mail: reservaties@museum44.be

Tom Devos +32 487 73 70 02

Marc Cauwbergs +32 478 92 70 26

Katrin Duerinckx +32 485 55 97 57

website: www.museum44.be

BESTUUR

VITAL CRAENINCKX

FREDDY DUERINCKX

Voorzitter

Ondervoorzitter

+32 16 63 46 23

+32 16 62 12 38

+32 496 50 46 77

+32 479 69 97 88

VIVIANE CAUWBERGS

JOS LEMMENS

Secretaris

Penningmeester

+32 16 53 41 88

+32 16 63 36 11

+32 473 32 07 76

+32 477 45 67 36

WERKGROEPEN

HERDENKINGSCOMITE

HERDENKINGSREIZEN

Coördinator Vital Craeninckx

Coördinator Oktaaf Duerinckx

MUSEUM & TENTOONSTELLINGEN

REDACTIE

Coördinator Marc Cauwbergs

Vital Craeninckx, Oktaaf Duerinckx & Tom Devos

BESTUURSLEDEN

Rita BROOS, René CAUWBERGS, Stefan CAUWBERGS, Caroline COLEBUNDERS, Katrin DUERINCKX, Guido HENDRICKX (ere-voorzitter), Ingrid HENDRICKX, Rudi PEETERS, Marcel REYNDERS, Melanie SCHOUTERS, Evrard VAN GOIDSENHOVEN, Yvonne VANGILBERGEN & Fernand VANSEVENANT

REKENINGNUMMERS

Algemeen, Lidgelden & Donaties – KBC – IBAN BE84 7340 3632 1859 – BIC KREDBEBB

Herdenkingsreizen: KBC – IBAN BE96 7390 1554 9505 - BIC KREDBEBB

WEBSITE: <https://www.meensel-kiezezem44.be/>

Voorwoord

“Hoe is't nu”. Zo luidt de titel van een programma dat in de zomermaanden wekelijks werd uitgezonden op de regionale televisiezender van Oost-Brabant: ROB . In acht afleveringen vertelden bekende en minder bekende mensen hun verhaal uit de coronaperiode. Ieder van deze mensen deelde er zijn of haar ervaringen tijdens de voorbije 7 bizarre maanden. Hoe is't nu met u, beste lezer en sympathisant van onze vereniging ? Hopelijk gaat alles nog naar wens en kijkt u ook hoopvol uit naar betere tijden.

Dit jaar vieren we 75 jaar vrijheid, hoewel die aardig is ingeperkt. Herdenkingsplechtigheden en herdenkingsreizen naar voormalige concentratiekampen werden uitgesteld of gingen helemaal niet door. Wij, in Meensel-Kiezegem hielden eraan de slachtoffers van de tragische augustusdagen in 1944 in de mate van het mogelijke te eren op zondag 9 augustus. Sfeerbeelden vind je elders in dit magazine. Kunnen of mogen we onze huidige leefwereld vergelijken met de situatie in de Tweede Wereldoorlog ? Ik stel me soms de vraag. Onlogisch is die vergelijking niet, maar de neiging tot is er. In crisistijd heb je geen zicht op het einde. Toch zijn er parallellen zoals daar zijn: scholen sluiten, de avondklok, winkels en cafés, fabrieken en kantoren die dicht gaan en mensen die verplicht thuis moeten blijven zitten. Er was de sociale ontredde en machteloosheid in de oorlog en die is er nu in zekere zin ook. Onderlinge contacten worden anders omdat men elkaar niet meer kan of durft opzoeken. Net als in de jaren na 1940 en voor het eerst sindsdien, krijgen we te maken met van bovenaf opgelegde beperkingen. Gaandeweg ontstaat negatie en onverschilligheid en naderhand dringt de realiteit langzaam door. Mensen worden ziek of sterven, verliezen hun werk, bedrijven komen in moeilijkheden of gaan kopje onder. Maar dit is mijns inziens onvergelykbaar met de gruwel en onmenselijkheid van de oorlog. Het is ver gezocht het verplichte huisarrest (blijf in uw kot ...) te vergelijken met het onderduiken op de zolder of in de schuur van vreemden om niet opgepakt te worden door de Duitsers en/of hun handlangers. Een maand in eigen huis kan je niet vergelijken met de tijd die bijvoorbeeld Anne Frank doormaakte in het Achterhuis. In oorlogstijd is de ‘vijand’ zichtbaar en stiekem overal aanwezig. Oorlog is wat mensen elkaar aandoen. Nu komt de spreekwoordelijke vijand van buiten de mens. De maand april was de meest dodelijke sinds WO II. Volgens een onderzoeksgroep aan de VUB is het coronavirus “*met grote waarschijnlijkheid*” de enige verantwoordelijke.

Toch is corona niet de eerste dodelijke ziekte waarmee we te maken hebben. Denk aan de Spaanse griep aan het einde van WO I, die zo goed als verdwenen is uit het collectief geheugen omdat er geen overlevenden meer zijn. De pest in de Middeleeuwen is al eeuwen geleden en elders, ver van ons bed nog een aantal dodelijke ziektes.

Terechte vergelijking of niet, momenteel houdt de wereld massaal de adem in.

Laten we hopen dat we weer snel van onze vrijheid kunnen genieten en dat we deze goed benutten.

Herdenkingsplechtigheid op zondag 9 augustus in Meensel-Kiezegem

Ondanks de opgelegde veiligheidsmaatregelen voor evenementen omwille van de gezondheidscrisis hebben we op 9 augustus eerbetoon gebracht aan de oorlogsslachtoffers van Meensel-Kiezegem. In een coronaproof eucharistieviering in de kerk van Sint-Joris-Winge werden de tragische augustusdagen van 1944 en de slachtoffers in herinnering gebracht.

Rita Broos droeg het vaandel van de vereniging

In aanwezigheid van schepenen Benny Reviërs uit buurgemeente Bekkevoort legden de burgemeester en schepenen van Tielt-Winge een krans neer aan het monument in Kiezegem.

Op de foto vlnr: schepenen Benny Reviërs uit Bekkevoort, schepenen Gunther Clinckx, burgemeester Rudi Beeken, schepenen Jan Loddewyckx, schepenen Germaine Willems en voorzitter van de gemeenteraad raadslid Agnes Van de Gaer

Voor NCPGR Meensel-Kiezegem'44 legden voorzitter Vital en ondervoorzitter Freddy bloemen neer. Hier, op de foto, in Meensel.

Bestuurslid Marcel Reynders en penningmeester Jos Lemmens zorgden voor bloemen uit naam van N.C.P.G.R. -Nationaal

Het bestuur van Museum44, Marc Cauwbergs, Katrin Duerinckx en Tom Devos leggen een krans uit naam van de Stichting Oktober'44 uit het Nederlandse Putten

Foto rechts: Aangezien de Herdenkingsreis dit jaar niet kon plaatsvinden nam het kersverse gezin Devos-Colebunders de tijd om Hamburg te bezoeken met enkele vrienden. Er werd ook een korte tussenstop gemaakt in Neuengamme om bloemen te leggen aan 'De wanhoop van Meensel-Kiezegem', in naam van onze vereniging, uiteraard in regel met de covid-19 maatregelen ter plekke. Vlnr: Alexander, Caroline, Tina, Bert, Senne, Robin, Sonia en Tom

Foto links: Onze goede vriend en getrouwe gids in Neuengamme, Andreas Lappöhn maakt vele groeten over, hij legde samen met zijn vrouw in afwezigheid van de groep ook een bloemetje neer.

Na meer dan 75 jaar SS - Terreur, onweerstaanbare mijmeringen tijdens de herdenkingsmomenten van 09 augustus 2020

Guido Hendrickx, ere-voorzitter

De bestrijding van Corona en het nog onbekende virus, maakten het voor de vereniging NCPGR Meensel-Kiezegem '44 heel spannend: de jaarlijkse reis, kan het of kan het niet meer? Met de plechtige Herdenking van augustus? Er zal nog veel water naar de zee moeten. Vanaf maart 2020 waren er dwingende en overheersende maatregelen ter beveiliging opgelegd. Gevangenisstraffen en geldboetes hingen overtreders boven het hoofd. De eerste doordringende oproep van de regering was: *"Blijf in uw kot"*. De opdringerige coronamaatregelen hebben heel wat mensen een gevoel van stress, onzekerheid en overbelasting bezorgd. Ongemak, gebrek aan motivatie, angst en onzekerheid over de toekomst en dies meer. Dagdagelijks werden uitpuilende en hoge cijfers gepubliceerd aangaande onherroepelijke besmettingen, hospitalisatie en onverwachte dood. Niet alleen in ons land. Wereldwijd dienden regeringsleiders de bevolkingsgezondheid te garanderen. Wegens de versoepelde maatregelen voor samenscholing werd op zeker ogenblik onze hoop nog enigszins bevestigd: *"Komt het nog net goed met de reis of de herdenking dit jaar?"* Een hele opluchting bij de bevestigende aanpassingen die werden toegestaan. Alhoewel niet compleet. Vandaar dat ik erg dankbaar ben om de gewaardeerde oproep van onze vereniging voor de beperkte deelname aan de plechtige misviering en de burgerlijke activiteiten aan de respectievelijke monumenten te Kiezegem en afsluitend aan het ere-kerkhof te Meensel met een afgeslankte en sobere bloemenhulde. Met de nodige disciplines over afstanden en aantallen, leek het geen traditionele herdenking te zullen worden van 75 jaar oorlogseinde. Voor onze gemeenschap in het bijzonder werd het wel de 76-jarige herdenkingsmomenten van de gruwelijke en moordende deportaties memo augustus 1944. Een acediaal en complex gevoel maakte zich meester van mij tijdens de eredienst. "Troebele waangedachten naast gekoesterde herinneringen maken zich van mij meester. *"Is 't gepresterde werk uit het verleden en de vorige werkjaren voor niks geweest?"*. Opvallend wie dit vandaag voor het eerst mag/moet meemaken, denkt onwillekeurig aan knullige verwaarlozing en gebrek aan verzorging en respect van hetgeen dat mocht bewaard blijven. *Lusteloos en loom en lamlendig omgaan met gedachtenissen van afgestorven geliefden? Daadloos en willoos alles laten ontsporen?"*. *Wat baat het nog na al die jaren?? Zal de interesse nog blijven enz, enz...? Troebele gedachten.*

Maar niets is minder waar. Bewijzen daarvan zijn de succesvolle evenementen die het nieuwe museum in petto had en dat alles vandaag dient opgeborgen te laten. En toch...

De coronacrisis heeft mij in deze omstandigheden pijn gedaan en diep ontroerd. Op deze schijnbaar onveilige en afgezonderde momenten van herdenken, wachtend en biddend in de Kerk te Sint Joris Winge, gingen mijn gedachten vooral naar het vroegere pionierswerk van oprichting en instandhouding, ontplooiing en algemene werking van de gewezen *Stichting Meensel-Kiezegem '44*. Ongewild verzeilden mijn gedachten naar kostbare en onuitwisbare herinneringen over mensen van het eerste uur, als daar zijn Dr. Detlef Garbe uit Neuengamme en zijn stafmedewerkers.

Vooral mijn goede vriend en toeverlaat, pas onverwacht overleden, maar op passende wijze met de nodige eer gehuldigd op 01 augustus 2020 in zijn geliefd Bremen: Raimund Gaebelein, Vredestichter gedurende zijn leven... zeer sterk begaan en meerdere jaren in groep aanwezig met vlag en wimpel.

Dhr. Raimund Gaebelein zaliger, de onvergetelijke persoonlijkheid, steeds met vooruitstrevende plannen, extra bezielde aangaande herdenkingswerk in het algemeen en de lokale politiek in het bijzonder. In zijn functie als bestuurder van de Bremen VVN, opgericht in 1947, sprak hij altijd namens de bestuurlijke medewerkers van de Vereniging van Vervolgden van het vroegere en het moderne Nazi-Regime, de Bond van Antifascisten. Indachtig Cees Ruyter uit Rotterdam, eveneens gewezen bezoeker aan ons Vredesmuseum, als oud-gevangene in functie als truckchauffeur voor transporten tussen de diverse Bremense kampen en werkplaatsen, bevolkt met uitgemergelde dwangarbeiders. De besmettelijke lijkentransporten brachten hem op de meest geheime locaties.

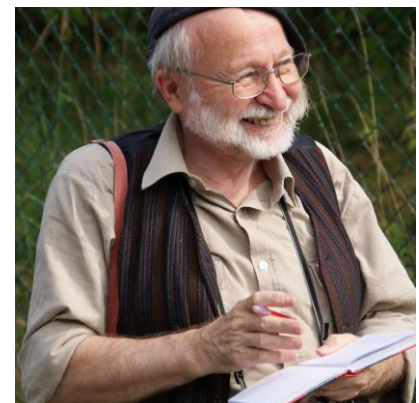
Cees Ruyter was aldus voor Raimund Gaebelein de toeverlaat van dienst. Dé persoon op wie hij nadien kon vertrouwen en op wiens steun hij kon rekenen om zijn “mierenwerk” aangaande al de facetten van het Bremense oorlogsgebeuren in detail over te dragen onder de dwingende leuze “Nooit vergeten”. Meerdere malen mochten wij in hun beider gezelschap technische toelichting aanhoren bij een of ander avondlijke stille “stadsbummels” doorheen het historisch stads gedeelte van Bremen. Zij hadden er (op 24/08/2003) voor gezorgd, dat ons reisgezelschap van de Stichting Meensel- Kiezegem ‘44, officiële ontvangst mocht genieten in naam van het Bestuur van de “Freie Hansestadt Bremen”. Memorabele ontvangst(en) in het wereldberoemde Rathhaus, werelderfgoed zonder meer te bewonderen in dat van-kunst-druipend Stadhuis en UNESCO wereldcultuur. En dit voor een welgemeende heildronk met de Burgemeester van dienst, dankzij de bemoeienissen door Raimund Gaebelein, onze dienstdoende “Ambassadeur van Vrede” en drijfveer achter onze werking aldaar.

Onvergetelijke locaties als Gröpelingen, Schutzenhof, de bunkers Valentin en Farge. Met onze reisgroep waren wij de eerste buitenlanders die de militair beheerde bunker Farge mochten bezoeken. Onvergetelijk en nooit gezien de autocartocht doorheen het 80 hectare-groot kerkhof van Bremen, alwaar we op de afsluitstenen van een massagraf de namen vonden van gewezen dorpsgenoten... dankzij het “mierenwerk” van Raimund Gaebelein en zijn leerlingen.

Op 23.08.2007 mochten we deelnemen aan de 60ste verjaardag van de oprichting van de VVN Bremen met de uitgesproken gezamenlijke hernieuwing van de oprichtingsstatuten van de gevierde vaderlandslievende vereniging

en dat als Belgen op Duits grondgebied. Tekstueel als volgt: *“de vernietiging van het nazisme en de opbouw van een nieuwe wereld van Vrede en Vrijheid, partijoverschrijdend als intergenerationele vereniging van Vervolgden van de nazi’s, Verzetsstrijders en Antifascisten”*. Zoals trouwens vermeld staat in de eed van het concentratiekamp Buchenwald, uitgesproken op 19 april 1945 door de “Muzelmannen”, de bevrijde slachtoffers aldaar.

Raimund zorgde er ook voor dat wij in Ooidonk-Deinze tijdens een colloquium aldaar (in 2010) mochten tentoonstellen in de kasteelgalerijen en er de Europese President Herman Van Rompuy konden ontmoeten. Aldus werd Meensel-Kiezegem ook daar bekend.

Raimund Gaebelein

Lees verder op pagina 8

Katinka Schröder, de Duitse cineaste, draaide hier gedurende drie dagen bij ons haar documentaire “De lege graven van Meensel-Kiezegem“ in augustus 2005. Met deze opnames, kreeg deze film een emotioneel gedragen eindbeeld. Met het nodige gespecialiseerde lobbywerk voerde Raimund Gaebelein de gesprekken met de nog levende getuigen: moeders, zonen en dochters. Uniek herdenkingswerk alweer.

De minzame verschijning die Raimund altijd was, is nu niet meer. “De Kleine” zoals sommigen hem schalks met alle respect durfden te noemen, was groot, zeer groot in daden. Mateloze dankbaarheid om hem gekend te hebben als uitzonderlijk mens is ons deel.

Zijn heengaan herinnert mij aan ons aller eindigheid.

Ray, beste vriend, tot weerziens, en duizendmaal dank voor de verrassende telefoontjes en mailtjes.

Raimund Gaebelein en levensgezellin Marion Bonk leggen bloemen in Meensel aan het erekerkhof op 11 augustus 2019

Traditioneel werd op 3 september in Assent en Webbekom bij Diest verzetsstrijder Hilaire Gemoets herdacht.

Een ruime vertegenwoordiging van NCPGR-MeenselKiezegem'44 woonde de plechtigheden bij.

Onze delegatie aan het graf van Hilaire Gemoets op de begraafplaats van Assent. Op de foto vlnr: Jos Lemmens, Vital Craeninckx, Evrard Van Goidsenhoven met ons vaandel, Freddy Duerinckx, Viviane Cauwbergs, Stefaan Cauwbergs en Fernand Van Sevenant.

Vaandeldrager Evrard poseert fier aan de gedenksteen op de plaats waar Hilaire Gemoets werd gefusilleerd nadat hij zijn eigen graf had moeten delven.

Op volgende pagina verneem je meer over deze verzetsstrijder

Het verhaal van verzetsstrijder Hilaire Gemoets

Opgetekend door zijn nicht Linda Van der Meeren voor het strijdersblad van NSB-Bekkevoort, editie juli-augustus 2014.

Zondag 3 september 1944. In de euforie en de vreugde net op de dag van de bevrijding van Brussel werd verzetsman **Hilaire Gemoets**, geboren in Assent op 24 januari 1924, in Webbekom bij Diest door de Gestapo aangehouden en gefusilleerd nadat hij zijn eigen graf had moeten delven. Hilaire Gemoets was korpscommandant van de Belgische partizanen en lid van de sabotagegroep 'Groep G'. Vrienden hebben in de nacht van 3 sept. 1944 zijn lichaam opgegraven en op vraag van de pastoor van Assent opgebaard in de dorpskerk tot op de dag van een indrukwekkende begrafenis en een opgemerkte afscheidsrede van de toenmalige burgemeester.

Het verzetsleven van Hilaire moet van start zijn gegaan in 1941. Eveline en Charel, zijn ouders, maakten zich vaak ongerust over de plotse verdwijningen van Hilaire. Langzaam begonnen ze te vermoeden dat hun zoon bij het verzet was. Hilaire had een goede dekmantel: hij kocht boter en eieren in boerderijen en verkocht die weer door aan particulieren in Brussel of Leuven. Zo vermenigvuldigde hij zijn contacten. Hij bezat ook een radiozender en stuurde berichten naar Engeland. De meest opvallende en briljante acties waar hij aan meewerkte waren o.a. de sabotage van het treinstation van Diest door het uitschakelen van de signalisatiecabine. De verzetslieden wilden de Duitse treinen, die oorlogsmateriaal uit Duitsland aanvoerden, tegenhouden. Het spoorwegverkeer bleef lange tijd verlamd en belemmerde de Duitse intenties grondig. In januari 1944 saboteerden ze ook hoogspanningsmasten, waardoor het voor de Duitsers weken lang onmogelijk werd te communiceren. Bovendien werden kolenvelden van tientallen boeren vernietigd omdat koolzaad door de Duitsers werd gebruikt om olie te produceren. De groep van Hilaire zocht onder meer ook onderdak en kleding voor piloten van neergeschoten geallieerde vliegtuigen, verborg hen in de streek en hielp hen

evacuëren via de ontsnappingslijn.

(ref.o.a. Edward 'Teddy' Blenkinsop wiens bommenwerper in de nacht van 27 op 28 april werd neergehaald boven Webbekom en die door toedoen van H.Gemoets even later in Meensel onderdak vond). En dan . . . om middernacht 16 juli 1944 werd het ouderlijk huis omsingeld door de zwarte brigade en de Sicherheitspolizei. Men was op zoek naar Hilaire want zijn naam was ondertussen al gekend bij de vele sabotages. De hel brak los in huis bij het vinden van pamfletten van de weerstand. In plaats van Hilaire namen ze zijn vader mee. Charel werd gedeporteerd naar Buchenwald. Na maanden vreselijk kampeven keerde hij uiteindelijk terug in juli 1945. Hij woog nog amper 40 kilogram met littekens van hondenbeten op beide bovenbenen. De getekende man herstelde na een lang verblijf in het ziekenhuis om vervolgens de draad weer op te nemen. Het leven zou immers doorgaan zonder zijn zoon Hilaire. Op 3 september 1944, terwijl hij in Buchenwald gevangen zat, werd Hilaire verraden voor 500.000 BFr en gefusilleerd.

1 mei 1944: Hilaire Gemoets (l) en Teddy Blenkinsop (r) poseren in een bos achter het huis van H.Gemoets (foto Lea Gemoets)

BERTHY STAS op zoek naar INA STABERGH

In het boek 'Een Leven vol Woorden' - dat naar aanleiding van '40 jaar schrijven' - pas is verschenen, krijgt de lezer een inkijk in het levensverhaal van iemand wiens pad niet altijd over gladde wegen liep. Haar leven hing meermaals aan een zijden draadje:

door een ingewikkelde hersenoperatie halverwege de jaren '60, tien jaar later een inwendige bloeding na een galoperatie en een totale verlamming (in 2011) door het syndroom van Guillain-Barré. Na een maandenlange revalidatie kwam alles weer goed.

Ondanks de vele hindernissen is Berthy erin geslaagd om ook woorden om te zetten in daden. In haar jeugd jaren was zij niet alleen actief in de jeugdbeweging in Bekkevoort en Assent maar ook in binnen-en buitenland als monitrice bij meerdere kampen voor jongeren in alle leeftijdsgroepen.

Door het klassieke patroon van een biografie te doorbreken is *'Een Leven vol Woorden'* een vlot leesbaar boek geworden voor iedereen.

Als partner, moeder en oma van drie kinderen en zes kleinkinderen is Berthy erin geslaagd dingen te doen die op het eerste gezicht onmogelijk lijken; toch heeft ze het allemaal verwezenlijkt:

voltijds lerares in het middelbaar onderwijs, vakbondsafgevaardigde, schrijfster, voorzitter literaire vereniging Apollo, organisator van evenementen in scholen, verenigingen en socio-culturele organisaties. Samen met vertalers, uitgevers, beeldend en muzikale kunstenaars, lokaal- en bovenlokaal cultuurbeleid werkte zij een aantal mooie projecten uit. Zij gaf ook lezingen in scholen, bibliotheken en voor een breed publiek, was ook docente 'Creatief Schrijven' voor jongeren en volwassenen én promotor van beginnend schrijftalent.

Haar sociaal engagement is - met vele hoogtepunten - terug te vinden in haar leven en werk, ook tijdens haar periode als eerste stadsdichter van Diest (eerste stadsdichteres van Vlaanderen) en later als eerste Hagelanddichter. Steeds wist zij in haar gedichten de juiste accenten te leggen en bij velen de gevoelige snaar te raken. Meerdere van haar gedichten werden permanent geplaatst in binnen-en buitenland (zie www.straatpoëzie.nl).

Niet zonder reden kreeg Ina Stabergh de titel van *'Ambassadeur tegen alle vormen van geweld'* en *'Culturele Ambassadeur van het Hageland'* (zie <http://users.skynet.be/ina.stabergh/>).

Leven en schrijven is voor haar nooit geheel vrijblijvend en dat hoopt zij nog gedurende vele jaren te kunnen doen.

Ooit schreef Ina: *'Woorden zijn als kiezelsteentjes, die in het water geworpen, rimpels vormen, die op hun beurt de weg openen naar andere mogelijkheden.'*

Ik ervaar elke ontmoeting als een mogelijkheid om te herinneren.'

Vandaar dat de namen van collega-schrijvers, vrienden en sympathisanten én plaatsen die in het boek voorkomen, ontelbaar zijn. Een 40-tal interessante bijdragen van hen zijn in het boek opgenomen. Omdat er wegens de coronamaatregelen geen boekvoorstelling kan doorgaan kan u **'Een Leven vol Woorden', het laatste boek van Ina** aan voordeeltarief bekomen door onderstaand antwoordstrookje in te vullen en/of te mailen aan ina.stabergh@skynet.be

- Telefonische bestelling kan ook op **013/333994** of op het mobiel nummer: **0474/736090**. Na betaling brengt bpost het boek bij u thuis.

Naam en Voornaam:.....

Adres:.....

Telefoon of GSM:
.....

Emailadres:.....

O - tekent in voorex. van 'Een Leven vol Woorden' (268 pagina's met harde kaft en talrijke kleurenfoto's) **in een beperkte maar luxueuze uitgave (!)** aan de exclusieve prijs van **25 € + 5 €** verzendingskosten via overschrijving op rekening: IBAN: **BE40 2300 2104 3663** van Ina Stabergh - gelieve a.u.b. uw volledig adres te vermelden.

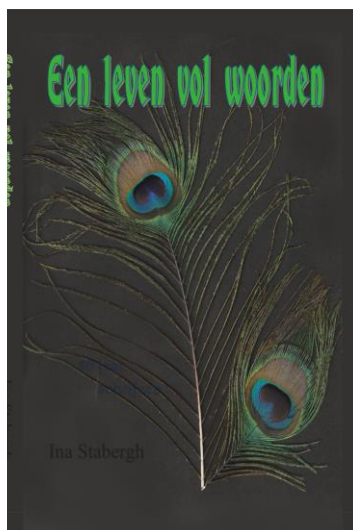
O - Indien u wenst dat het boek bij u aan huis wordt gebracht, valt de verzendingskost weg.

Alvast bedankt voor uw aandacht!

Met vriendelijke groeten, Ina Stabergh & Fred Jonckers, Koningsbos 18 3460 Assent-Bekkevoort

10 augustus 2019, pre-ouverture museum44 : Ina Stabergh draagt voor uit haar gedichtenbundel *'Neuengamme - ik kwam terug'*.

Update Maatregelen Covid-19 Museum44 in Meensel-Kiezegem

Museum44 volgt sinds 1 september opnieuw de normale openingsuren.

Openingsuren:

Woensdag, Donderdag & Vrijdag van 13u tot 17u

Zaterdag en Zondag van 10u tot 17u

Laatste toegang om 16u

Je kan het museum bezoeken met je gezinsbubbel of individueel. Graag vragen wij op voorhand telefonisch te reserveren op +32 16 36 50 55 om ongewenste druktes te vermijden.

Tarieven:

- Standaardtarief = **7,5** euro
- Voordeeltarief (65+, gehandicapt, lerarenkaart, groepen vanaf 15 personen, ...) = **4** euro
- Jongeren (- 18j) / scholen = **1** euro
- Gids = **30** euro

Je moet wel zelf een mondmasker meebrengen. Voor de andere voorzorgsmaatregelen wordt ter plaatse gezorgd.

